

II. А какво станѣло тогава въ Българіѣ?

О. Гърцкый императоръ, като чулъ тава, ся уплашилъ и прибързалъ да прати по-скоро Бориса и Романа въ Българіѣ, съ надѣждѣ дано въспрѣтъ славѣтъ на неприятелиты му. — И наистиннѣ една чѣсть отъ народа гы припознали тоя чась, нѣ безъ да могатъ да смирать тѣѣ скоро размирицити и безрядицити. А слѣдъ годинѣ врѣмя Святославъ пакъ ся върнѣлъ въ Българіѣ. При пѣрвото му идваніе, народѣтъ му ся прѣдавалъ самичкѣ, а сега ся подигнѣлъ цѣлъ насерѣщѣ му. Той ся опѣтилъ сега камѣто Голѣмыя Прѣславъ, дѣто Българиты были затворени, нѣ послѣ излѣзли и станѣло страшенъ бой. По едно врѣмя Българети надвивали, нѣ кадѣ надвѣчеръ побѣдата ся обѣригла въ полѣ на Руссыты и Святославъ влѣзѣлъ завоеватель въ Българскѣтъ столицѣ, заробилъ Бориса и Романа, и станѣлъ Господаръ на Българскыя прѣстолъ, когото оставилъ на вѣйка си Свѣнелда съ малко войскѣ да пази, а самъ потеглилъ да покори и Южныты области на Българіѣ. Тѣѣ минѣлъ той и Старѣ-Планинѣ (970 г.), та призѣлъ съ пристѣплъ и Пловдивъ дѣто казвать ся обходилъ тѣѣ безчеловѣчно съ хората, щото набилъ много душь отъ тѣхъ на колы.

II. Да видимъ сега нѣкъ, какво правилъ Святославъ, като обсебилъ и Пловдивъ?

О. Той насѣрдченъ отъ успѣхыты на своето орѣжіе, отивалъ напрѣдъ да въспѣва побѣдыты си врѣдомъ изъ Българіѣ, и най-послѣ допрѣлъ до самыты ѣ прѣдѣли съ Византійското царство. Тогава вече на Византійскый прѣстолъ стоялъ другъ юнакъ и воинственъ царъ Иванъ Цимисхій, който добръ разбиралъ, какво мысли Святославъ, та го молилъ, да си земе даваніето, което му былъ обрѣкѣлъ неговый прѣдшественникъ за съсипваніето на Българіѣ, па да ѣ напустне и да си върви въ Россіѣ. Нѣ той безъ да